

Etykieta wodniacka i kajakarska

Etykieta wodniacka sprowadza się do kulturalnego zachowania się załóg na wodzie i na biwaku, do stałej dbałości o sprzęt oraz do przestrzegania ceremoniału wodniackiego.

1. Płynąc kajakiem siedzimy w kokpicie. Nigdy nie siadamy na pokładzie i nie kładziemy się na nim. Nogi trzymamy także w kokpicie. Do kajaka wchodzimy w miękkim obuwiu lub w skarpetach. Pływanie boso w kajaku nie jest wskazane, stopy szybko marzną, a w kajakach plastikowych grożą nam obtarcia i uczulenia. Dbamy zawsze o czystość osobistą i czystość sprzętu. Nawet w czasie płynięcia uważamy czy nie wieziemy na pokładzie liści, gałęzi, piasku itp., zanieczyszczeń spowodowanych płynięciem pod drzewami i krzewami.
2. Mijające lub wyprzedzające się na wodzie osady z różnych spływów pozdrawiają się wzajemnie. Pozdrowienia dokonuje się poprzez poziome podniesienie wiosła w górę, podobnie jak przy przymierzaniu chwytu wiosła (ponad głowę, między przedramieniem a wiosłem kąta prosty). Zasadą generalną salutowania jest pozdrawianie słabszych przez silniejszych, płynący z prądem pozdrawia płynącego pod prąd, osada męska osadę żeńską lub osadę mieszaną, młodzi starszych itd. Można także pozdrawiać z wody osoby znajdujące się na lądzie. Pozdrowienie to stosuje się wyjątkowo i tylko do osób, którym chcemy okazać szczególny szacunek.
3. Znajdując się na wodzie nie palimy tytoniu, nie gwizdźmy. Zwyczaj gwizdania wywodzi się z praktyki morskiej, gdzie na dużych żaglowcach różne tony i melodia gwizdania miały odpowiednik w komendach. Zakaz gwizdania i palenia na wodzie, poza podkreśleniem wspólnoty tradycji wodniackiej, wdraża do opanowania odruchów.
4. Do zagadnień etyki i praw należy nakaz udzielania pomocy osobom, które znalazły się w niebezpieczeństwie lub uległy wypadkowi. Wywrotki, awarie nieszczęśliwe wypadki, jeżeli zagrażają zdrowiu lub życiu człowieka, wymagają natychmiastowej pomocy i interwencji. Zobowiązani jesteśmy także do ratowania mienia społecznego, indywidualnego i osobistego.
5. Nigdy nie pijemy jakiegokolwiek alkoholu na wodzie ani przed wypłynięciem, nie tylko z powodu etykiety wodniackiej, ale przede wszystkim ze względu na bezpieczeństwo uczestników.
6. W razie konieczności udzielania pomocy przede wszystkim unikamy paniki, sensacji, a w szczególności drwin. Każda wywrotka czy awaria winna wywołać szybką i poważną reakcję, oraz wzbudzić refleksję nad przyczynami problemu. Zrozumienie błędu pomoże wyeliminować powstanie podobnych sytuacji.
7. Zarówno na wodzie, jak i na biwaku oraz w osiedlach i przy ognisku zachowujemy się spokojnie, bez wrzasków i głośnych śpiewów. Miejsce przy ognisku dostępne jest dla wszystkich.